

شواهد توافق‌های ژنو با ایران، و با سوریه

ایران هنوز موجوداند و ایران هم چنان به غنی‌سازی اورانیوم ادامه می‌دهد، درحالی که تنها علت تحریم علیه ایران، غنی‌سازی اورانیوم بود بنابراین، این سخن که ایران سلاح اتمی خود را از دست داده است فرب رسانه‌ای بیش نبوده و جدی نیست.

ایران اساساً نه قادر به تولید سلاح اتمی است و نه رغبتی به داشتن آن دارد. توافق شیمیابی سوریه، اصلًا توافق نبود این توافق فقط سند اعتراض و تسليم رژیم سوریه به اسرائیل بدون هیچ قید و شرطی بود. توافق شیمیابی تا حد زیادی شبیه به شکست و سارش اعراب در سال ۱۹۶۷ بلکه بدتر از آن بود، زیرا آنچه در سال ۴۷ از دست رفت قابل بازیابی استه اما توافق شیمیابی خوب.

حادث ۱۹۶۷ باعث محکومیت بین المللی اسرائیل شد، درحالی که توافق شیمیابی هیچ زبانی به این کشور نرساند. این توافق سود خالص استراتژیک برای اسرائیل بود. توافق شیمیابی در بهترین حالت خواری و رسوابی برای سوریه و شکست جدید و بزرگتری در مقابل اسرائیل بود. توافق هسته‌ای ایران قضیه‌ای کاملاً متفاوت و بهایی است که ایران در قبال تسهیل در امر توافق شیمیابی سوریه دریافت داشت هیچ شباهتی بین این دو توافق وجود ندارد اولی، امتیاز سوریه به اسرائیل و دوامی امتیاز غرب به ایران است. نتیجه این شد که غرب در مقابل ضمانتی که برای اسرائیل از ایران گرفت از حمله به این کشور چشم پوشی کرد.

هدف آمریکا از حمل نظامی به ایران، از لحاظ استراتژیک، ایجاد تفاهم با ایران بود، زیرا این تفاهم بیشتر می‌تواند منافع آمریکا را تأمین کند و از لحاظ تاکتیکی (یاری کوتاه مدت) برای دفاع از اسرائیل بود. توافق شیمیابی سوریه، تنها جزوی از تفاهم همه‌جانبه ایران و آمریکا و آغاز آن است. من در گذشته پیش‌بینی کردم که ایران سرانجام کوتاه خواهد آمد و در ازای دستیابی به صلح با آمریکا تضمین هایی به اسرائیل خواهد داد. همین اتفاق نیز افتاد. توافق شیمیابی سوریه همان تضمینی است که ایران به اسرائیل نداد. سوریه، طرف معامله و مذاکره در پرونده شیمیابی خودش نبود. این دست رفت قابل بازیابی استه اما

توافق شیمیابی خوب. این توافق در ظاهر توافق آمریکا-روسیه، ولی در اصل توافق ایران-اسرائیل است. روسیه و آمریکا در این میان، واسطه‌ای بیش نبودند. سلاح شیمیابی سوریه، خطیری برای منافع آمریکا نداشت و خلخ سلاح سوریه مصلحت مهم‌تر آمریکا نبود. با این وجود آمریکا خلخ سلاح شیمیابی سوریه را خواست مهم‌تر خود چلوه داد و آن را شرط‌نتناهم با ایران قرار داد، چون آمریکا می‌خواست به اسرائیل ضمانت و اطمینان استراتژیک بدهد. آمریکا معتقد است تفاهم با ایران بدون دادن ضمانت استراتژیک به اسرائیل ممکن نیست، بنابراین تصمیم گرفتند پیش از تفاهم با ایران، کل سوریه را تابود و آن را کاملاً خلخ سلاح کنند. این نمایی از آن چیزی است که اتفاق افتاد حال چگونه یک ناظر جدی می‌تواند توافق هسته‌ای ایران را شبیه توافق شیمیابی سوریه بداند؟ توافق هسته‌ای ایران به جنگ با این کشور پایان داد، بدون اینکه امتیازی داده باشد. سانتریفکوژهای

برخی از مخالفان حکومت ایران به اکنون تحقیر این حکومت، توافق هسته‌ای ایران را شبیه توافق شیمیابی سوریه می‌دانند. این تشابه، غیرمنطقی است و هیچ کارشناسی را قائل نمی‌کند. اتهام ایران به تلاش برای دستیابی به سلاح اتمی، چجزی جز دستاورد آمریکا برای محاصره و تضییف ایران نیست. هیچ مدرکی دال بر برتران ایران برای ساخت سلاح اتمی وجود ندارد، بلکه بر عکس، همه قرآن نشان می‌دهد که این ایده، آمریکا و اسرائیل است و واقعیت ندارد.

از لحاظ تئوری نیز، ساخت سلاح اتمی به نفع ایران نیست چنان‌چه ایران سلاح اتمی را تولید کند، مانند کره شمالی با محاصره امنیتی

شورای امنیت موافق خواهد شد و تمام دوستان خود در سطح جهان و هم‌چنین اعتبار خود را از دست خواهد داد. با این کار، با پای خود از نقش جهان خارج و تبدیل کشوری پرست و منزروی خواهد شد. چه منفعتی در این سناریو برای ایران وجود دارد؟ آیا اصلاً چنین سناریویی در ایران قابل اجراست؟ رژیم ایران چه در زمین داخلی و چه در اهداف خارجی تفاوت اساسی با کره شمالی دارد تشبیه ایران به کره شمالی جدی نیست، بلکه تنها تبلیغات غربی‌ها و توجیه آمریکا برای حمل نظامی به ایران است. حمل نظامی به ایران هیچ ارتباط دور یا نزدیکی با قضیه موهوم سلاح اتمی ندارد و فقط به دلیل ژوپولتیک است. ایران به عنوان کشوری دارای نفوذ گسترده که می‌تواند هیبت آمریکا در خاورمیانه و آسیا و حتی جهان را دچار خدشه کند، شعار دشمنی با آمریکا و اسرائیل سر داده است. به همین خاطر لازم شد ایران را به بازی پیگیرند و آن را وارد باشگاه قدرت‌های جهانی کنند تا آمریکا بر اساس قواعد این باشگاه با آن به تفاهم برسد.